

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.X.10.057/2020/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Stark Marianna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:

. Ihász Lajos ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:

. Kovács Gergely ügyvéd
fél címe 2.

A per tárgya: közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Zalaegerszegi Törvényszék 2.Mf.20.962/2019/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.104/2018/20.

Rendelkező rész

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 2.Mf.20.962/2019/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperes, hogy fizessen meg az alperesnek - 15 nap alatt - 100.000 (százezer) forint és 27.000 (huszonhétezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 607.000 (hatszázhétezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1990. szeptember 1-től állt az alperes alkalmazásában egyetemi docensként. 2018. február 28-áig a **G... K... N... és T...** Tanszékén, 2018. március 1-től a **T... és K...** Tanszéken dolgozott.
- [2] 2014-ben a **N... és T...** Tanszéken tanszékvezetői állásra pályázatot nyújtott be. Mivel nem az ő pályázatát támogatták, dr. **S... K...** tanszékvezetőt elfogultsággal vádolta, a kari tanács véleményező ülésén pedig olyan írásbeli hozzászólást akart átadni a jelenlévőknek, amelyben a másik pályázóhoz képest a saját eredményeit méltatta.
- [3] A felperes a tanszék szétválasztásával 2018. március 1-től létrejövő **T... és K...** Tanszék tanszékvezetői állására is pályázatot nyújtott be, melynek elbírálásáig a másik pályázót, dr. **T... G... L...** professzort bízták meg a tanszék vezetésével. A felperes 2018. június 4-én levélben az egyetem rektorához fordult azzal, hogy a tanszékvezető a felhatalmazását nem rendeltetésszerűen használja, intézkedéseivel az oktatói munkáját el akarja lehetetleníteni. Ezt a levelet a megbízott tanszékvezetőnek és a tanszék munkatársainak is eljuttatta.
- [4] A felperes az iratot 2018. június 8-án felolvasta a pályázatokat véleményező tanszéki értekezleten, illetve eljuttatta a kari tanács és a szenátus tagjainak is. E magatartása miatt dr. **T... G... L...** professzor etikai eljárást kezdeményezett. Az etikai bizottság 2018. július 25-én állásfoglalást adott ki, amely szerint felperes neve megalapozatlanul vádolta nagy nyilvánosság előtt hamis adatkezeléssel a megbízott tanszékvezetőt.
- [5] Az etikai bizottság állást foglalt a rektorhoz intézet, 2018. június 4-én kelt levélben foglaltakkal összefüggésben is, amely szerint a megbízott tanszékvezető a felperessel szembeni intézkedéseivel nem lépte túl a hatáskörét.
- [6] A munkáltató 2018. október 1-jén kelt és kézbesített iktatószámú intézkedésével a felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2018. október 31-ei hatállyal magatartásbeli összeférhetlenségre hivatkozással felmentéssel megszüntette. Ennek tartalma szerint „Döntésem meghozatalát megelőzően megállapítottam, hogy Ön a munkáját tartósan nem végezte a munkakörének megfelelően, magatartása hosszabb ideje összeférhetetlen. A munkahelyi közösségbe több próbálkozást követően sem tud beilleszkedni, munkatársaival, a munkairányító jogkörrel rendelkező vezetővel szemben az adott körben szokatlan, arrogáns, elviselhetetlen hangnemet használ, megalapozatlanul vádaskodik, a munkáltató utasításait rendre figyelmen kívül hagyta, nem teljesítette. Rendszeres írásbeli és szóbeli figyelmeztetések, valamint többszöri határidő kitűzés ellenére sem teljesítette megfelelő szinten a munkakörébe tartozó előírt feladatokat.”. A 2014-es tanszéki pályázat kapcsán az intézkedés utalt a felperes és dr. **S... K...** professzor között éveken át fennálló konfliktusra, valamint arra, hogy a tanszékvezetőnek kinevezett dr. **T... Z...**nal nem tudta megtalálni a közös hangot, konfliktushelyzet alakult ki közöttük. Részletezte továbbá a 2018-ban lezajlott tanszékvezetői pályázat során történeteket és az ezzel kapcsolatban indult etikai eljárásban született megállapításokat. A felmentés indokolása összegzésül rögzítette, hogy a fentiek alapján hosszabb időszakon át igazolt, miszerint különösen a kollégáival, a munkairányító jogkörgyakorló vezetővel kapcsolatos felperesi magatartás volt elfogadhatatlan, tekintettel az indokolatlanul és visszatérően alkalmazott megalapozatlan, sértő, nyilvános felperesi kommunikációra.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében 2.832.900 forint kompenzációs átalány, 3.237.600 forint végkielégítés és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint a 2014-es tanszékvezetői pályázattal összefüggésben tényleges megmérettetés zajlott, dr. T... Z...-nal semmilyen konfliktusa nem volt. A 2018-as tanszékvezetői pályázat kapcsán előadta, hogy a tanszék kettéválását követően úgy érezte, dr. T... G... mindenből ki akarja szorítani, ezért közölte aggodalmát a rektorral. A felmentésére azért került sor, mert gyakorolta a véleménynyilvánítás jogát, ezért az alperes eljárása joggal való visszaélésnek minősült.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozott a 2014-es és 2018-as tanszékvezetői pályázati eljárás során tanúsított kifogásolható felperesi magatartásra, valamint arra, hogy a felperessel munkatársai, különösen felettesei nem szívesen dolgoztak együtt.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélet

- [9] A Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.104/2018/20. számú ítéletével a kereset elutasította, és a felperest perköltség fizetésre kötelezte azzal, hogy a feljegyzett kereseti illeték és az állam által előlegezett költség az állam terhén marad.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (továbbiakban: Kjt.) 30. § (1) bekezdés c) pontjára, (2) és (3) bekezdésére, valamint a Kjt. 2. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 7. § (1) bekezdésére és 8. § (3) bekezdésében foglaltakra.
- [11] A bíróság elsődlegesen a 2018-as pályázati eljárás kapcsán tanúsított felperesi magatartást értékelte a lefolytatott bizonyítási eljárás tükrében, hiszen kétségtelenül az e körben felhozott indokok voltak a legsúlyosabb kötelezettségszegésként értékelhető körülmények, amelyek önmagukban is megalapozzák az intézkedés jogszerűségét.
- [12] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a felperes magatartásával a munkajogi normákon túl megsértette a alperes neve E... K...ében rögzített elvárásokat, különösen annak ... és ..., valamint ... pontjában foglaltakat.
- [13] A bíróság igazoltnak látta, hogy a felperes adatközlése valóságtartalommal nem rendelkezett, az abban foglaltak dr. T... G... L... számára kétségtelenül sérelmesek voltak. Nem hagyható figyelmen kívül a felperes motivációja sem, így az, hogy a pályázati eljárás során saját magát kívánta kedvezőbb színben felfestetni azáltal, hogy a másik pályázót szakmai hitelességében kérdőjelezte meg. A motiváció körében értékelendő az is, hogy a felperes az általa megfogalmazott kétséget nem „ultima ratio” jelleggel, végső megoldásként hozta nyilvánosságra, hiszen amennyiben etikai kétségei merültek volna fel a rehabilitáció kapcsán, ennek a K... E... előtt zajló rehabilitációs eljárás során kellett volna hangot adnia. A felperes terhére értékelendő, hogy vélelmezett, hitelességét kétségbe vonható állítását széles körben ismertté tette.
- [14] A 2014-es pályázati eljárás előzményi adatai az időmúlásra tekintettel önmagukban okszerű indokul kétségtelenül nem szolgáltak, az összes peradattal együtt értékelve ugyanakkor a hosszabb ideje fennálló összeférhetetlen magatartás alátámasztására alkalmasak voltak.
- [15] A bíróság a felmentésben felmerült további indokokat, így a munkahelyi közösségbe való beilleszkedés, a munkatársakkal, vezetőkkel szemben tanúsított magatartás, a munkáltatói intézkedések figyelmen kívül hagyása körében felhozott kifogásokat ugyancsak valósnak találta.
- [16] A Kjt. 30. § (1) bekezdésével összefüggésben az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a közalkalmazottat megilleti a szabad véleménynyilvánítás joga és az érdekvédelem lehetsége, ami azonban csak garanciális szabályok által kijelölt korlátok között érvényesülhet. A felperes ismétlődő jellegű, munkajogi keretek között általánosan elfogadható mértéket meghaladó súlyú és következményű véleményközlése a munkatársaira, és az egyetem megítélésére is kedvezőtlen volt.

Mindebből következően a munkáltató által a felmentésben megjelölt indokok okszerűek voltak, világosak és megfelelően alátámasztották a munkáltató intézkedését.

- [17] A felperes az Mt. 7. § (1) bekezdésének megsértését is panaszolta. Tekintettel arra, hogy a felmentés indokolása a jogszerűségi követelményeknek megfelelt, így indokolt volt a rendeltetésseljes joggyakorlásra történő felperesi hivatkozás vizsgálata is. Nem lehetett ugyanakkor arra a következtetésre jutni, hogy az alperes eljárása a jogalkotói szándékkal szemben állt volna, ne felelt volna meg a rendeltetésének.
- [18] A felperes fellebbezése folytán eljárta Zalaegerszegi Törvényszék 2.Mf.20.962/2019/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rögzítette, hogy a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli. Kötelezte a felperest fellebbezési perköltség fizetésére.
- [19] A másodfokú bíróság ítéletében utalt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdésére, 371. § (1) bekezdés a) - d) pontjára, 369. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakra.
- [20] Kifejtette, hogy adott esetben a fellebbezés konkrétan nem nevezte meg a gyakorolni kért felülbírálati jogkört. A Pp. a felülbírálati jogkör kapcsán nem várja el annak jogszabályhely útján való megjelölését, sem a felülbírálati jogkör Pp. szerinti megnevezését, elegendő, ha a fél egyértelműen körülírja, hogy az elsőfokú ítélet milyen irányú felülbírálatát kéri. A felperes fellebbezése tartalmazta, hogy a bizonyítékok értékelésével és az abból levont jogi következtetésekkel nem ért egyet (... oldal utolsó és ... oldal ... bekezdése), tehát egyfelől a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerint, azaz az elsőfokú ítéleti tényállás módosítására, másfelől a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint, azaz eltérő jogi következtetésekre irányuló anyagi jogi felülbírálatot kért.
- [21] Az elsőfokú ítéletben a 2018. évi pályázati eljárás során tanúsított felperesi magatartásról, nevezetesen dr. T... G... L... habilitációjára tett felperesi állításokról megállapított tényeket a fellebbezés nem vitatta, a többi felmentési ok kapcsán megállapítottakkal pedig a felperes nem értett egyet. Részletesen kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok miatt nem támasztják alá az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, jogszabálysértésként azonban a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó Pp. 279. § (1) bekezdésére nem utalt, ezért a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelését, az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást nem minősíthette okszerűtlennek, és nem módosíthatta (BDT2019.4084 II.).
- [22] A felperes jogszabálysértésként nem hivatkozott fellebbezésében a Kjt. azon rendelkezéseire, amelyek a felmentési indokok jogszerűségének vizsgálatát lehetővé tették volna. A felperes jogi érveléséhez tartozó jogszabályi rendelkezések egyrészt a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontja, miszerint a munkáltató felmentéssel megszüntetheti a közalkalmazotti jogviszonyt, ha a közalkalmazott a munkaköri feladatainak ellátására tartósan alkalmatlan, vagy a munkáját nem végzi megfelelően, másrészt a Kjt. 30. § (2) bekezdése, amely értelmében a munkáltató a felmentést köteles megindokolni, az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie és a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a felmentés indoka valós és okszerű. E rendelkezések megsértésére a fellebbezés nem hivatkozott, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálat részeként a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta a felmentési indokok valós és okszerű voltát.
- [23] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi következtetéseit illetően kizárólag az Mt. 8. § (3) bekezdése megsértését értékelhette, mert a fellebbezés jogszabálysértésként csak ezt jelölte meg. Az Mt. 8. §-a a munkáltató jogos gazdasági érdekeit védi, e körben a 8. § (3) bekezdése azt a véleménynyilvánítást tiltja a munkavállaló számára, amely a munkáltató, nem pedig a munkatárs vagy a felettes vezető jó hírnevét, jogos gazdasági és szervezeti érdekeit súlyosan sérti vagy veszélyezteti. A vezetővel vagy munkatárssal szemben tanúsított, meg nem engedhető véleménynyilvánítás, kommunikáció a Kjt. 2. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Mt. 52. § (1) bekezdés e) pontjába, esetenként d) pontjába ütköző magatartás lehet, tehát az együttműködési

kötelezettség megsértését jelenti, adott esetben bizalomvesztéshez vezethet. Az Mt. 8. § (3) bekezdése tehát jelen ügyben nem volt alkalmazható.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte.
- [25] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 369. § (1) bekezdésében és (3) bekezdés a) és c) pontjában rögzítetteket, továbbá a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakat. A felperes a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjában, valamint 30. § (2) bekezdésében foglaltak téves értékelését is állította.
- [26] A felperes a tényállás rögzítését követően adta elő jogi érvelését. Ebben hivatkozott a Pp. 406. § (1) bekezdésére, 369. § (1) bekezdésére, 370. § (1) bekezdésére és 371. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [27] Felperes szerint jogszabálysértő a jogerős ítélet indokolása, miszerint a fellebbezés konkrétan nem nevezte meg a gyakorolni kért felülbírálati jogkört. A Pp. ennek kapcsán nem várja el annak jogszabályhely útján való megjelölését, sem a felülbírálati jogkör Pp-szerű megnevezését. Elegendő, ha a fél egyértelműen körülírja, hogy az elsőfokú ítélet milyen irányú felülbírálatát kéri. A jogerős ítélet indokolása szerint a fellebbezés tartalmazza, hogy a bizonyítékok értékelésével és az abból levont jogi következtetésekkel nem ért egyet, tehát egyfelől a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti, azaz az elsőfokú ítéleti tényállás módosítására, másfelől a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti, azaz eltérő jogi következtetésekre irányuló anyagi jogi felülbírálatot kért.
- [28] Ezen ítéleti indokolás szerint tehát a fellebbezésből a másodfokon eljáró bíróság egyértelműen megállapíthatta, hogy az milyen irányú felülbírálatra irányul, így megalapozatlan az az állítás, hogy adott esetben a fellebbezés konkrétan nem nevezte meg a gyakorolni kért felülbírálati jogkört, hiszen ezen állítást cáfolandó, az ítélet indokolása ezen megállapítást követően leírja, hogy a fellebbezés tartalmazza, miszerint a bizonyítékok értékelésével és az abból levont jogi következtetéssel a felperes nem ért egyet.
- [29] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú ítéletben a 2018. évi pályázati eljárás során tanúsított, nevezetesen dr. T... G... L... rehabilitációra tett felperesi állításokról megállapított tényeket valóban nem vitatta a felperes, de kifejtette, hogy ezzel kapcsolatban az állításait olyan helyen, időben és olyan körben tette, ahol ennek helye is lehetett, ezért ezen állításokat sem lehetett volna a felperes terhére róni, mert ez sem alapozhatta meg az alperes felperessel szembeni intézkedését.
- [30] A fellebbezés döntően azt tartalmazta, hogy az egyes bizonyítékok miért nem szolgálhatnak alapul sem egyenként, sem összességükben a felperessel szembeni intézkedés megalapozására. A felperes álláspontja szerint a Pp. preambulumban megfogalmazott célokkal nem egyeztethető össze, ha a fellebbezésben foglaltak érdemi értékelésére azért nem kerül sor, mert a konkrét jogszabályi hivatkozás hiányzik.
- [31] A jogerős ítélet indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy a másodfokon eljáró bíróság előtt nyilvánvaló volt, mit vitat fellebbezésében a felperes, akkor is, ha az konkrét jogszabályi megjelölést nem tartalmaz.
- [32] A jogerős ítélet sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését. Jelen esetben a felperes által benyújtott fellebbezés tartalmából egyértelműen kitűnik, hogy a bíróság által megállapított tényállást és a megismert és figyelembe vett bizonyítékok értékelését sérelmesnek tartja, amelyet alátámaszt különösen a fellebbezés ... oldalának ... bekezdése, amely a jogi érvelés kezdetét jelenti, továbbá a fellebbezés ... oldalán az ..) pontjában foglaltak részletezése, illetve a ... oldal utolsó bekezdése. A felperesi fellebbezés a ... Jogi érvelés ...)-tól ...)-ig terjedő pontjaiban egyértelműen megjelöli, és következetesen részletezi, hogy az ítélet indokolásában foglalt mely részekkel és milyen okból nem ért egyet, továbbá hivatkozik a tanúvallomásokról készült jegyzőkönyvek megfelelő bekezdéseire is.

- [33] A jogerős ítélet sérti a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjában és a 30. § (2) bekezdésében foglaltakat is, melynek részletes indokolását a felperes a fellebbezésében már előadta, és a jogszabályhelyek megsértését a keresetlevélben is megjelölte. A felmentés indokának valós és okszerű voltára vonatkozó rendelkezés, azaz a konkrét jogszabályhely megsértésére való hivatkozás a fellebbezés tartalmából egyértelműen meghatározható. A felülbírálati jogkör körülírását a másodfokú bíróság elfogadta, azaz a felperes meghatározta, hogy az elsőfokú bíróság által hozott ítélet milyen irányú (anyagi jogi) felülbírálatát kéri az eljáró másodfokú bíróságtól.
- [34] A Pp. 424. § (3) bekezdése szerint a jogerős ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, ezért annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte a felperes.
- [35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.
- [36] Alperes álláspontja szerint a felperes által megjelölt jogszabályok megsértése nem valósult meg a másodfokú eljárásban, ezért az arra való hivatkozás alaptalan.
- [37] Az első- és a másodfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, és az abból levont következtetések, álláspontjaik is megalapozottak.
- [38] Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte ítéletében a tanúk által előadottakat, valamint a peres felek által becsatolt okiratokat is mint bizonyítékokat. A felmentés világosságát, valóságát, okszerűségét pedig az alperes bizonyította. A másodfokú bíróság ítélete az alperes álláspontja szerint helytálló.
- [39] A felperes összeférhetetlen, az együttműködési kötelezettséget súlyosan sértő, a felmentésben is megjelölt magatartásait a tanúvallomások, illetve a becsatolt okirati bizonyítékok alátámasztották. Ezen túlmenően az elsőfokú eljárásban bizonyítást nyertek a felmentésben megjelölt további indokok is, így a munkahelyi közösségbe való beilleszkedés problémája, a munkatársakkal, vezetőkkel szemben tanúsított magatartás, a munkáltatói intézkedések figyelmen kívül hagyása.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [40] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [41] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát és figyelemmel van a Pp. 523. §-ában foglaltakra is.
- [42] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.
- [43] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépését követően történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017-es Polgári Jogegységi Határozat folytán a Pp. alkalmazása körében megfelelően irányadó az 1/2016. (II. 15.) PK. vélemény, amelynek 3. pontja értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.
- [44] A felperes fellebbezésében a bizonyítékok téves értékelését állította. A felülvizsgálati kérelem szerint is azonban „Fellebbezésünk döntően azt tartalmazta, hogy az egyes bizonyítékok miatt nem szolgálhatnak alapul sem egyenként, sem pedig összességében a velem szembeni alperesi intézkedés

megalapozására... A jogerős ítélet indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy a másodfokon eljáró bíróság előtt egyértelmű volt, hogy mit vitatunk a fellebbezésünkben akkor is, ha az konkrét jogszabályi megjelölést nem tartalmazott." (felülvizsgálati kérelem ... oldal ... bekezdés).

- [45] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen eljárásjogilag kifogásolta a másodfokú bíróság által hozott határozatot.
- [46] A másodfokú eljárás kereteit, a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének korlátait - a Pp. 370. §-ában kifejtetteknek megfelelően - alapvetően a fellebbezési kérelem és annak indokai határozzák meg. A fellebbezésnek az új törvényi szabályozás értelmében négy kötelező tartalmi kelléke van. Ezek a fellebbezéssel támadott ítélet számának, valamint az ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezésének vagy részének megjelölése; a másodfokú bíróság döntésére irányuló határozott kérelem előadása; a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkör megjelölése, az alapul szolgáló indokok kifejtésével; az anyagi vagy eljárási jogszabálysértés előadása a megsértett jogszabályhely megjelölésével, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés (Pp. 371. §).
- [47] A Pp. 369. §-ának a másodfokú bíróság felülbírálati jogköreit tételesen meghatározó egyes konkrét rendelkezéseire a fellebbezésben kifejezetten nem kell utalni, a pontos jogszabályhelyet tehát e vonatkozásban nem kell megjelölni, azt azonban a fellebbezőnek egyértelműen elő kell adnia, hogy eljárás jogi vagy anyagi jogi szempontú felülbírálatra tart-e igényt, ezen belül pedig milyen körben kéri az elsőfokú bíróság eljárásának felülbírálatát. A másodfokú bíróság a felperes terhére e körben kifejtett álláspontja mindenben megfelel a jogszabályi előírásoknak.
- [48] A fellebbezésben meg kell jelölni azt a konkrét anyagi vagy eljárásjogi jogszabályhelyet és szövegesen is körül kell írni ehhez kapcsolódóan azt az anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértést, amelyen a fellebbezés alapul, amelyet az elsőfokú bíróság a fellebbező álláspontja szerint megsértett. A jogszabálysértés előadása azt a tárgyat jelöli ki, amely esetében a másodfokú bíróság a kért felülbírálati jogkörét gyakorolhatja. Amennyiben a fellebbező többféle jogszabálysértésre is hivatkozni kíván, mindegyikkel kapcsolatban meg kell jelölnie a szerinte megsértett konkrét jogszabályhelyet és szövegesen is elő kell adni, ki kell fejtenie a jogszabálysértésre vonatkozó álláspontját. Erről a törvényszék a bírói gyakorlatnak megfelelően döntött.
- [49] A kért felülbírálati jogkör és a jogszabálysértés megjelölése a fellebbezés egymással szorosan összekapcsolódó kellékei, amelyek a másodfokú eljárás, a másodfokú bíróság döntésének kereteit meghatározzák. Érdemben a fellebbezés csak akkor és annyiban bírálható el, amennyiben a kötelező tartalmi kellékeket hiánytalanul tartalmazza.
- [50] Jelen esetben azonban ez nem volt megállapítható. A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének ismertetésében utalt kizárólag jogszabályra, ennek megsértését azonban a fellebbezési kérelmének jogi érvelési részében nem adta elő, tehát fellebbezése nem felelt meg a fentiek szerint a jogszabályi előírásoknak.
- [51] A fellebbezésben a felperes nem hivatkozott a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjában, illetve a Kjt. 30. § (2) bekezdésében foglaltakra. Ebből következően a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálat részeként jogszabálysértés nélkül mellőzte a felmentési okok valóságának és okszerűségének vizsgálatát.
- [52] Az Mt. 8. §-ában írtakat a másodfokú bíróság a fellebbezés alapján vizsgálat alá vonta, ezzel összefüggő érvelését kifejtette. Ezen jogszabály megsértésére azonban a felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott, a másodfokú bíróság döntését e körben nem támadta, így jelen eljárásban ezen jogerős ítéleti döntés nem is volt értékelhető.
- [53] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjában és 30. § (2) bekezdésében foglaltak megsértését állította, e körben azonban álláspontja részletes kifejtése elmaradt. A Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a felülvizsgálati kérelemben kell előadni a jogszabálysértés megjelölése mellett, hogy a fél milyen okból támadja a jogerős döntést, ezért a Kúria nem a korábbi beadványokra, fellebbezésre hivatkozást, hanem a jelen felülvizsgálati

kérelemben írtakat vehette figyelembe, ez pedig nem felelt meg a felülvizsgálat kötelező tartalmi kellékeinek, mivel a jogszabálysértés megjelölése ugyan megtörtént, annak felperes szerinti téves értékelése vagy alkalmazása, illetve mellőzése ismérve azonban a felülvizsgálati kérelemben nem volt kifejtve.

- [54] Fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdésében foglaltak alapján.

Záró rész

- [55] A felülvizsgálati eljárásban a felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére perköltséget fizetni.
- [56] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli (Pp. 525. § (2) bekezdés, Pp. 364. §, Pp. 102. § (6) bekezdés).
- [57] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.
- [58] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 407 § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. november 18.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró
Dr. Stark Marianna s.k. bíró